ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7722
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210, Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—84
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937
Σελήνη 18 ἡμερῶν, Ἀνατ. ἡλ. 5.40 Δύσις 7.57. Τῶν ἁγίων Πάντων

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΕΥΝΟΪΚΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, σχολιάζεται εὐρέως ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων. Τὰ σχόλια εἶνε εὐνοϊκά.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» βεβαιοῖ ὅτι διὰ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄλλη πολιτικὴ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπὸ τὴν ἐκτεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν.

Ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος» παρατηρεῖ ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἰς τόνον καὶ περιεχόμενον ἦτο ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὰς ἐπιτιμητικὰς ἐκείνας τάσεις εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται μέγα μέρος τῆς δυσφορίας ἥτις ὑφίσταται ἐν Εὐρώπῃ σήμερον.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» φρονεῖ ὅτι ἡ τοιαύτη διατύπωσις τοῦ λόγου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ κυρίως ἡ ἀναγνώρισις τῆς μετριοπαθείας τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἡ Γερμανία κατὰ τὸ ἐπεισόδιον τῆς «Λειψίας» θὰ ὑποβοηθήσῃ ὥστε ἡ Γερμανία καὶ Ἰταλία νὰ παραμείνουν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ μὴ ἐπεμβάσεως τῆς ὁποίας τὸ ἔργον ἐὰν θέλουν δύνανται νὰ φέρουν πολλοὺς καρπούς.

Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες αἱ ὑποστηρίζουσαι τὴν Κυβέρνησιν, συνάγουν ἐκ τῆς χθεσινῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξιν ὁλοκλήρου τῆς χώρας, εἶναι νὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ ἐνίσχυσιν τὴν μόνωσιν τῆς Ἱσπανίας πρὸς ὄφελος καὶ τῆς χώρας ταύτης καὶ τῆς Εὐρώπης.

Περισσότερον αὐστηρὸς εἶναι ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» ὁ ὁποῖος φρονεῖ ὅτι ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας περιστάσεις ἡ ἐπιφυλακτικότης καὶ ἡ ἀφευκτικότης εἶναι ἐπιθυμηταὶ καίτοι οὐδαμοῦ ἄγουν.

Ἐκεῖνο, λέγει ἡ ἐφημερίς, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἡ κατευθυντήριος γραμμὴ τῆς πολιτικῆς ἥτις πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ σταθερῶς. Εἶναι δύσκολον, ἐπιλέγει, νὰ διακρίνῃ τις μίαν τοιαύτην πολιτικὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ἤντεν.

ΕΚΛΕΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ο ΓΚΑΣΤΟΝ ΝΤΟΥΜΕΡΓΚ
ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ & ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ὡς γνωστόν, ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ πρώην Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Γκαστὸν Ντουμὲργκ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐξεχούσας πολιτικὰς προσωπικότητας τοῦ κόσμου. Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν ἐκ γαλλικῆς ἐφημερίδος μικρὰν σκιαγραφίαν τοῦ Ντουμὲργκ, γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ Γάλλου πολιτικοῦ κ. Λουΐ Λολλέν.

Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Γκαστὸν Ντουμὲργκ συνεκίνησε βαθύτατα τὴν Γαλλίαν ἡ ὁποία—ἐξαιρέσει μερικῶν ἐξτρεμιστικῶν στοιχείων—τὸν περιέβαλε μὲ ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ σεβασμόν.

Ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς σπανίους πολιτικοὺς ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν τυχηρὴν τέχνην νὰ εἰσέλθουν ζῶντες εἰς τὴν Ἱστορίαν. Ἐκ φύσεως μετριόφρων, ὠφείλε τὸ πᾶν εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν φιλεργίαν του.

Ἡ πολιτικὴ του καρριέρα ἡ ὁποία, διὰ λαμπρῶν σταθμῶν, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς πολιτικῆς ἱεραρχίας ἔχει ὡς κύριον χαρακτῆρα τὴν ἑνότητα καὶ τὴν συμφωνίαν, ἰδιότητες εἰς τὰς ὁποίας ἔμεινε ἐφ' ὅρου ζωῆς πιστὸς μέχρι σχολαστικότητος.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προσέξιχεν εἰς τὸν Ντουμὲργκ ἦτο μία ἀξιοθαύμαστος ἰσορροπία φυσικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων, αἵτινες ἐξεδηλοῦντο δι' ἑνὸς ὀπτιμισμοῦ ἀκρατήτου. Καὶ τὸ χαμόγελό του ἦτο ἐξοθαύμαστον.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώριζον τὴν ἁπλοϊκότητά του δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ὑποπτευθοῦν κἂν τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς του καὶ τὴν ἀκαταμάχητον δραστηριότητά του, τὴν ὁποίαν προσεπάθει ὅλο ν' ἀποκρύπτῃ.

Ὁ ἀείμνηστος Ντουμὲργκ κατεῖχεν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τὰς ἰδιότητας ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι δι' ἕνα πολιτικὸν ἄνδρα προικισμένον οἷος αὐτὸς ὑψηλά. Κατεῖχε σταθερὰν εὐθυκρισίαν, τελείαν εὐθύτητα χαρακτῆρος καὶ ἀπόλυτον αὐναίσθησιν τῆς πραγματικότητος.

Πλούσιος εἰς γνώσεις καὶ πεῖραν ὁ Ντουμὲργκ δὲν εἶχεν ἄλλον κανόνα εἰς τὴν πολιτικήν του ζωὴν παρὰ μόνον τὴν ὑποταγὴν εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν πεῖσμονα ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος.

Δὲν ἔκαμνε καμμίαν διάκρισιν μεταξὺ τῶν δικαιωμάτων ἐκείνων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ ἔχουν οἱ κάτοικοι τῆς γαλλικῆς μητροπόλεως καθὼς καὶ ἐκεῖνοι τῶν ἀποικιῶν της. Διέκρυπτε δὲ βαθέως, ὅτι αὐτοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν Ἀρχὴν ἡ ἀποικία [illegible] ὡς ἀπλοῦ πολίτου, δὲν θὰ ἐτρέπετο εἰς οὐδένα ν' ἀποσπάσῃ ἔστω καὶ μηδαμινὸν μέρος ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους.

Ἡ ἀσφάλεια τῆς χώρας ἦτο ἡ πρώτη ἀπασχόλησίς του καὶ τὴν ἐθεώρει ὡς στενῶς συνυφασμένην μὲ τὴν ἐσωτερικὴν γαλήνην. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς δὲν ἔπαυε νὰ [illegible]: «σύμνοια καὶ ἑνότης μεταξὺ τῶν Γάλλων».

Ἠχοῦν ἀκόμη εἰς τὰ ὦτα μας τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα λόγια του τὰ ὁποῖα ἔγραφε χρυσοῖς γράμμασιν εἰς τὰς δέλτους τῆς γαλλικῆς ἱστορίας: «Ἡ Γαλλία ἡ ὁποία δὲν προστατεύεται διὰ τοῦ [illegible] ὅπως ἡ Ρωσσία ἢ διὰ τῆς θαλάσσης ὅπως ἡ Ἀγγλία, δὲν πρέπει νὰ χάνῃ τὸν καιρόν της εἰς τὰ ἐπιδέξια καὶ τοὺς φαντασιώδεις πειραματισμούς». Ἄνωθεν αὐτῆς ὑπῆρχε ἕνας σιδηροῦς νόμος: ὁ νόμος τῆς γεωγραφικῆς της θέσεως. Τὸ ν' ἀλληλοτρώγεται, ν' ἀλληλομάχεται ἀποτελεῖ καθαρὰν σχιζοφρένιαν».

Ὅταν ἐτελείωσε τὴν τελευταίαν του θητείαν ὡς πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, μερικοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες—μεταξὺ τῶν ὁποίων ἤμην καὶ ἐγὼ—τὸν ἐπίεζον ν' ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὰ ἡνία τοῦ Κράτους. Αὐτὸς ὅμως ἀνεῖδε ζητήματα καὶ εἰς τοὺς ἐπιμένοντας τοὺς ἀφώπλιζε διὰ τῆς πείσμονος σιωπῆς του. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἤθελε νὰ κρατήσῃ ἐπὶ πλέον τὸ ὑπούργημα τοῦ ἀνωτέρου ἀξιώματος μιᾶς δημοκρατικῆς χώρας. Διὰ ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἐνοχλήσεις, ἔλεγε καμμιὰ φορά:

«Ἐντὸς ὀλίγου θὰ κλείσω τὰ ἑβδομήντα χρόνια. Ἐξεπλήρωσα ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα τὸ καθῆκον μου. Ἔχω τώρα ἀναφαίρετον δικαίωμα ν' ἀναπαυθῶ. Ἀφήσατέ με νὰ ζήσω ἥσυχα τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τῆς ζωῆς μου».

Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Ντουμὲργκ δὲν εἶχεν ἄλλην φιλοδοξίαν ἀπὸ ἐκείνην νὰ τελειώσῃ τὴν ζωήν του ἐν μέσῳ τῶν βιβλίων, ποὺ τόσον ἠγάπα, τῶν ἀγαπητῶν του φίλων καὶ μακρὰν τῶν ἐγκοσμίων, τὰ ὁποῖα φύσει τὰ ἀπεχθάνετο.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ
ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΙΓΙΟΥ

ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΗΝ 4ην ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας ἐπικοινωνήσας ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εὑρίσκεται ἀπὸ ἡμερῶν τηλεφωνικῶς μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ συγκαλουμένου ἐν Αἰγίῳ Σταφιδικοῦ Συνεδρίου, ἐξήτησεν ὅπως ἀναβάλουν τοῦτο διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4ην Ἰουλίου, ἀντὶ τῆς προσεχοῦς Τρίτης ὡς εἶχε καθορισθῆ.

Ὁ κ. Νομάρχης προέβη εἰς τοῦτο, ἐκφράσας τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν του ὅπως παραστῇ ὁπωσδήποτε, ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰς ἀποφάσεις αἵτινες πρόκειται νὰ ληφθοῦν ἀπὸ αὐτούς, ἵνα κατατοπίσῃ καὶ προσωπικῶς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν πορισμάτων του.

Κατόπιν τούτου οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Συνεδρίου καθώρισαν τὴν σύγκλησίν του ὁριστικῶς διὰ τὴν προαναφερθεῖσαν ἡμερομηνίαν.

Η ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΗΛΕΩΝ

Σήμερον ἀνοίγει τὰς πύλας της ἡ τριήμερος ἐτησία ἔκθεσις ἐργοχείρων καὶ ζωγραφικῆς τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς σχολῆς θηλέων.

Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ εἶναι ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ προσελκύει κάθε χρόνον πολλοὺς ἐπισκέπτας.

Ἡ εἴσοδος θὰ εἶναι ἐλευθέρα, ὧραι δὲ ἐπισκέψεως ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς Σχολῆς 9—12 π. μ. καὶ 4—7 μ. μ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

Η ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΑΙΓΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου Ἀχαΐας τῆς διαλύσεως τοῦ [illegible] συμβουλίου τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου «Ἑρμῆς», συνεκροτήθη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ἥτις ἐξέλεξε τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Βλαχοπούλου, Ἀλ. Καζάκη καὶ Ν. Κεύτου, ἥτις προσωρινῶς θὰ διοικῇ τὸν Σύλλογον.

Ἡ ἐν λόγῳ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ συνεκάλεσε διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 4ην Ἰουλίου, γενικὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου πρὸς διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν νέου διοικητικοῦ συμβουλίου.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν καὶ Σάββατον ἐγένετο ἐν τῇ πόλει μας ἡ διὰ κληρώσεως διανομὴ 152 νέων κατοικιῶν εἰς τοὺς παραμένοντας εἰσέτι ἀστέγους πρόσφυγας Αἰγίου. Αἱ νέαι κατοικίαι ἔχουν ἀνεγερθῆ ἐν συνεχείᾳ τοῦ συνοικισμοῦ Δεξαμενῆς τῆς πόλεώς μας καὶ τοῦ συνοικισμοῦ τῆς ὁδοῦ Γερμανοῦ—Αἰγίου.

Τὴν διανομὴν διενήργησεν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τοῦ διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς Αἰγιαλείας κ. Χ. Λέκκα, τοῦ [illegible] παρὰ τῷ νομάρχῃ Ἀχαΐας κ. Μάνου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου Αἰγιαλείας κ. Κ. Γκαγέρα.

* * *

Αὔριον (σήμερον) Κυριακὴν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναιγιαλείου Γυμναστικοῦ Συλλόγου» ὀργανοῦται ἀθλητικὴ ἑορτή, ἐπὶ τῷ ἐγκαινιασμῷ τῶν ἀνεγερθέντων ἐκεῖ ἀποδυτηρίων. Μετὰ τὴν τελετὴν θὰ ἐπαχθῇ ὁρκωμοσία τῶν ἀθλητῶν ὅλων τῶν τμημάτων τοῦ Συλλόγου καὶ θὰ ἐπακολουθήσῃ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις μεταξὺ τῶν α' καὶ β' ὁμάδων τοῦ «Παναιγιαλείου».

* * *

Τὸ βράδυ τῆς τελευταίας Παρασκευῆς ἤρχισε τὰς παραστάσεις του εἰς τὴν κομψὴν καὶ δροσόλουστον αἴθουσαν «Παρθενών» ὁ θίασος καλλιτεχνῶν ὑπὸ τὴν δ. Ἄνναν Χριστοφορίδου, περιλαμβάνων πολλὰ καλὰ στελέχη τοῦ σοβαροῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου. Τὸ συμπαθὲς τοῦτο συγκρότημα ἐργάζεται πολὺ φιλοτίμως καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτοῦ ἀπόδοσις ἱκανοποιεῖ ἀρκούντως τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς πόλεώς μας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΒΡΕΚΤΗΡΕΣ

Τὴν ἑπομένην τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθ' ἣν ἐγένετο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν τεσσάρων νέων αὐτοκινήτων καταβρεκτήρων, εἰς σχόλιόν μας ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, τονίσαντες τὴν ἐξαιρετικὴν λεπτότητα τοῦ ζητήματος διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου. Σήμερον ἐφ' ὅσον ἡ συζήτησις λαμβάνει ἔκτασιν καὶ διὰ τοῦ τύπου, ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ κατόπιν μάλιστα τῶν εἰς ἄλλην στήλην ἐκτιθεμένων πλεονεκτημάτων τῶν βενζινοκινήτων αὐτοκινήτων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προκυπτούσης οἰκονομίας διὰ τὸν Δῆμον, ἥτις ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου, φρονοῦμεν ὅτι ἀσυζητητὶ θὰ πρέπε νὰ προτιμηθοῦν ταῦτα, ἀφοῦ ἄλλωστε καὶ ἡ μηχανικὴ ὑπηρεσία τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ἔχει ἀποφανθῆ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ παρέχει ἀκόμη τὴν πληροφορίαν, ὅτι πλεῖστοι Δῆμοι ἔχουν ἐφοδιασθῆ διὰ βενζινοκινήτων τύπου «Opel Blitz». Ἕτερον σημεῖον ἀκόμη εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ δοθῇ προσοχὴ εἶναι τὸ ὅτι διὰ τὴν παράδοσιν τῶν πετρελαιοκινήτων αὐτοκινήτων χρειάζεται προθεσμία 140 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς δημοπρασίας ὁπότε πλέον τὸ θέρος καθ' ὃ μᾶς εἶναι ἀπαραίτητα ταῦτα θὰ ἔχῃ διαρρεύσῃ, ἐνῷ ἀντιθέτως τὰ βενζινοκίνητα εἶναι πολὺ συντόμου παραδόσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, βάσει τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι προκύπτει πλέον ὡς ὑποχρέωσις ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης δημοπρασίας, ἵνα ἐξετασθῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεραι προσφοραὶ καὶ ἐξευρεθῇ μεταξὺ αὐτῶν ἡ συμφορωτέρα διὰ τὸν Δῆμον, ἀλλὰ συγχρόνως γίνῃ καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ καλλιτέρου τύπου μηχανήματος, προτιμωμένων τῶν βενζινοκινήτων αὐτοκινήτων, ἐφ' ὅσον τοσαῦτα δεδομένα συνηγοροῦν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΦΥΣΙΣ

ΤΟΥ κ. ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΥ

Νά την, ἐμπρός μου πάλι ἡ Φύσι! Στὸν κύκλο τῶν καιρῶν ἀκατάλυτο προβάλλει τὸ πλάσμα καὶ ἄναρχο μεγαλεῖο της. Θεὲς τοῦ κόσμου. Μάνα τοῦ ἀνθρώπου, Φῶς τῆς ζωῆς. Τρίσβαθο τὸ μυστήριό της, πλατειὰ ἡ ἔννοιά της κ' ἱερή, [illegible]

Πρέπει νὰ εἶναι ἱκανὸς ἐκεῖνος ποὺ θέλει νὰ κοινωνήσῃ μαζῦ της, [illegible] νὰ δεχθῇ τὴν πνοή της· καὶ νὰ νοιώσῃ τὸν ὑπέρτατο σκοπό της. Πρέπει νὰ ἔχῃς ἁγνὸ βλέμμα, [illegible] ὥστε νὰ κατορθώσῃς νὰ ἑρμηνεύσῃς τὴν ὁρμή της, τὴ δημιουργικὴ σκοπιμότητά της καὶ νὰ διακρίνῃς τὸ αἴτιο τῶν μεγάλων θυμῶν της. Ἀντικρὺ της [illegible] ἡ ψυχή σου [illegible] τὴν πίστι της μόνη, καὶ ὁ νοῦς σου καθαρμένος ἀπὸ τὶς ἀστικὲς μέριμνες, γυμνὸς ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὸν ἐγωισμό, νὰ ἀρθῇ ἐλεύθερος πρὸς τὸ ἀνυπέρβλητο πνεῦμα της, ποὺ εἶναι πηγὴ [illegible].

Μόνος μακρυὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν κοινῶν, ἐδῶ ἐπάνω, ἔλα! [illegible] σεμνὸς προσκυνητὴς μέσα στὸ δάσος· γύρω καὶ παντοῦ [illegible] ὁ κόσμος τῶν δέντρων [illegible] οἱ σκιὲς [illegible] Καθὼς περπατεῖς [illegible] Στάσου λοιπὸν ἐκεῖ [illegible] καὶ πιστός. Τότε θὰ συναισθανθῇς [illegible] θὰ εἰκτείρῃς [illegible] Ἀπὸ [illegible] σκέψῃ [illegible] τῆς σύγκρισι τῆς [illegible] καὶ τῆς πραγματικότητος. Θὰ τελειώσῃς ν' ἀναμετρήσῃς τὸν ἑαυτό σου καὶ τὴν καθολικώτερη ἀκόμη ἀντίληψι πρὸς τὸ φοβερὸ καὶ θαυμάσιο τοῦτο γεγονὸς ποὺ ζῇς. Πραγματικὰ ἐντός σου ξυπνᾷ τοῦ πρώτου ἀνθρώπου ὁ παλμός, εὔλογος φόβος ἀπέναντι τῆς δυνάμεως τῆς Φύσης, ὁ ἀκαταμάχητος ἐκεῖνος φόβος ποὺ εἶναι τῆς σοφίας ἀρχή. Καὶ ριγεῖς ἀπὸ σεβασμὸ καὶ τρέμεις ἀπὸ θαυμασμὸ καὶ πρόθυμα προσφέρεσαι αἰχμάλωτός της, ἀνίσχυρος καὶ γοητευμένος — ὄχι ὅμως δοῦλος.

Τέτοιες στιγμὲς προβάλλεται κανεὶς ἀκούσια κ' ἡ σκέψι σου μελαγχολικὰ φιλοσοφεῖ. Ἀρκεῖ τότ' ἕνα δέντρο, τὸ «ἥσυχο, καὶ ὡραῖο καὶ ἀπελπισμένο» δέντρο τοῦ ποιητῆ, γιὰ νὰ σοῦ φανερώσῃ ὅλο τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Σκέφτεσαι καὶ πονεῖς. Αὐτὸ ἐκεῖ τὸ δέντρο ἔχει πρὶν ἀπὸ σὲ ὑπάρξει καὶ θὰ μείνῃ καὶ κατόπιν σοῦ. Τί σημαίνει τάχα πῶς ὁ πόθος τῆς ζωῆς ἔντονος κυλάει στὸ αἷμα σου καὶ πῶς ἀπάντα διαισθάνεσαι τὴν ἀξία της; Νὰ τὴν κερδίσῃς παντοτεινὰ δὲν θὰ κατορθώσῃς, ὅπως δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ νικήσῃς τὴ Φύσι, ἀφοῦ καὶ ὅταν προσπαθῇς τὴ δύναμί της νὰ ἐξουδετερώσῃς, ἐκείνη σὲ ὑποτάσσει ἴσια καὶ σταθερά.

Ἀλλὰ ὕστερα, σιγὰ-σιγά, τοὺς πικροὺς αὐτοὺς στοχασμούς σου διαδέχεται ἡ παρήγορη ἐνατένισι κ' αἰσιοδοξία. Ἔστω λοιπόν, ἂς μὴ ἀπολαύσωμε τὴν αἰωνιότητα ποὺ νοσταλγεῖ ἡ ψυχή μας, ἀπὸ τὰς ἀρχαῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς. Δὲν εἶναι ὅμως ὁλόκληρη ἱκανοποίησι, ὅτι ἔχομε ἤδη ζήσει τὸ θαῦμα τοῦτο τῆς Φύσης; Ὅτι ἡ καρδιά μας ἐγεύθη τὸ γόητρο τῆς φυσικῆς γαλήνης κ' ἐδονήθη ὁ λογισμός μας ἀπὸ τὸ δέος τῆς μανίας τῆς κοσμογονικῆς αὐτῆς δύναμης;

Ὤ, ναί! τὸ κέρδος εἶναι ὄχι μικρό.

Ἔτσι θὰ παρηγορηθῇς μόνος, καὶ τότε τὴν ψυχή σου ἁπαλὰ θὰ πλημμυρίσῃ τὸ αἴσθημα μιᾶς ὑπερήφανης χαρᾶς, δροσερὸ καθὼς τὸ νερὸ ποὺ ἀναβλύζει ξάφνα ἀπὸ μυστικὴ πηγή. Τῆς ὑγείας ἡ αὔρα στοργικὰ θὰ σὲ φιλήσῃ. Καὶ τὰ χείλη σου εὐλαβικὰ θὰ ψιθυρίσουν μιὰ προσευχή, αὐτοσχεδιάζοντας τὰ λόγια της, ὡς ὕμνο καὶ τραγοῦδι πρὸς τὴ Θεὰ Φύσι. Ἔτσι γεννιέται ἡ προσευχὴ ἔνστικτα σχεδόν, ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ λατρεύσωμε ἢ νὰ ἐξευμενίσωμε τοὺς δυνατούς.

* * *

Τὴ Φύσι θὰ τὴν ἀγαπήσῃς ἢ θὰ τὴ φοβηθῇς· ἀδιάφορος δὲν ἐστάθη κανεὶς ἀπέναντί της.

Κατὰ τὴ γλαρὴ ποὺ μετεωρίζεται νύχτα, μέσα στὴ σκεπασμένη ἀπὸ ἐλάτων κλαδιὰ καλύβα, πρόσεχε ἀτάραχα ν' ἀκούσῃς τὴ σιωπὴ τῆς Φύσης. Εἶναι τὸ γλυκύτερο τραγοῦδι της, ποὺ τὸ ὑποκρούουν οἱ τριγμοὶ τῶν ἐντόμων καὶ τὰ μονότονα γρυλλίσματα. Καὶ ξαπλωμένος ἔτσι θὰ τύχῃ ἄλλοτε ν' ἀνακαλύψῃς ἄγρυπνος ἕνα κενὸ μικρὸ τῆς ἀρχέγονης ἀπὸ ἀσημένια φυλλώματα στέγης σου, ἀπ' ὅπου θ' ἀφοσιωθῇς ἄψυχος νὰ βλέπῃς ἐπάνω σου ν' ἁπλώνεται ἀχειροποίητο καὶ λαμπρὸ τὸ διόραμα τοῦ οὐράνιου κόσμου. Θὰ ζῇς τότε μεταξὺ ἀλήθειας καὶ ὀνείρου καί, ἀπ' ὅλους τοῦ σώματός σου τοὺς πόρους ἀναπνέοντας τὴν εὐωδιὰ μιᾶς νοσταλγίας ἀόριστης, θὰ προσπαθήσῃς ἐγωϊστικὰ στὴν ψυχή σου μέσα νὰ κλείσῃς ὅλα τ' ἀπέλιτα—σεμνοὺς πόθους ποὺ ἐξαπλώζονται σιγὰ πρὸς τὸ ἄπειρο. Κ' ἡ ψυχή σου γαναπιστὴ θὰ προσκυνεῖ τὸ θεό της...

Πρέπει ὅμως κάποτε καὶ νὰ τύχῃς στὴν καρδιὰ τοῦ δάσους, ὅταν —ἐνῷ ὁ ἥλιος διασπάζει τὴς ἀχτίνες του ἄνισα' ἀπὸ τὰ ἐκάθισμα, πυκνὰ φυλλώματα, κ' ἡ χρυσὴ βροχὴ λεπτὴ ρανίζει τὰ γύρω, χωρὶς νὰ φθάνῃ ὡς στὰ ἔδαφος κάτω —ἔρχετ' ἔξαφνα τὸ πάθος νὰ ταράξῃ τὴ γόνιμη καὶ καλὴ ὥρα τῆς Φύσης.

Εἶναι θαυμαστὴ καὶ ἄγρια ἡ τέτοια εἰκόνα. Ἔχει πολλὴν ποίησι καί, πρὸ πάντων, μουσική. Μουσικὴ ποὺ ἁπλώνεται πλατύτερ' ἀπὸ τὴ διατονικὴ κλίμακα ἑνὸς Ριχάρδου Βάγνερ. Τραγικὸ μεγαλεῖο τὴ δονεῖ. Τὴν ἀνακρούουν πρῶτα ἡ κορυφὲς τῶν ἐλάτων ὑψηλά, ἐνῷ οἱ πολυέλαιοι τῶν κώνων τους τρέμουν. Ἀρχίζει λοιπὸν ὁ ψίθυρος ἐλαφρὸς καὶ ἀργὸς ἀνάμεσα στὴς χλωρὲς φτέρες, ποὺ παίζονται χαϊδευτικὰ μεταξύ τους. Ὁ σκοπὸς ὕστερ' ἀναπτύσσεται μέσα ἀπὸ τοὺς σκοτεινοὺς θάμνους, ὅπου ἡ ἀράχνες πονηρὰ ὑφαίνουν τ' ἀργυρᾶ δίχτυα τους. Ἀπὸ καὶ συνοδεύει παθητικὰ τὴν ἐλεγεία τῶν πεύκων, ποὺ κυματίζουν ἀπελπιστικὰ τὶς πράσινες κόμες τους. Καὶ ἀκολουθεῖ μετὰ ἡ συγχορδία τῶν κέδρων θρηνητική. Δυνατώτερα κατόπιν ἡ βαθειὲς σπάθες ἀπηχοῦν τὸ πάθος τοῦ ἀνέμου.

Τώρα τὸ τοπίο βαρειὰ σκοτίζεται γύρω. Τὰ πουλιὰ βουβὰ καὶ τρομαγμένα ἀφήνουν τὴς μυστικὲς φωλιές τους καὶ φεύγουν δίχως ὡρισμένη κατεύθυνσι, πετοῦν μακρυ' ἀπὸ τὴ ζοφερὴ τρικυμία τῶν ἀύλων στοιχείων, ποὺ διευθύνονται πειθαρχικὰ ἀπὸ τὸν Αἰόλο. Τὰ δέντρα τονίζουν στὴ διαπασῶν τὸ μεγαλοπρεπῆ θυμὸ τῆς Φύσης. Συρίζουν καὶ στενάζουν καὶ ὅσοιν λυγίζονται κ' ἑνώνονται, σχηματίζουν συμπλέγματα ν' ἀντιταχθοῦν πρὸς τὴν κοινὴ μοῖρα, καὶ φρικιαστικὰ σπάζουν τοὺς κλώνους τους. Τρομακτικὸς ἀντηχεῖ ὁ συνεχὴς γόος τῆς ψυχῆς τοῦ δάσους ποὺ κλαίει. Ξυπνοῦν οἱ φοβεροὶ θρῦλοι. Ἡ Νύμφες τῶν ἀρχαίων μύθων προστρέχουν στὰ σπήλαια καὶ χώνονται στοὺς ἀνήλιους δρυμούς, ν' ἀποφύγουν τὴν ἐρωτικὴ μανία τοῦ Πάνα. Τὸ δάσος συνταράσσει ὁλόκληρο ἡ βακχικὴ ὀργή, ποὺ εἶναι ἔκφρασι τῆς αἰώνιας δύναμης, τῆς Φύσης.

Τί θέαμα καὶ ἄκουσμα ζοφῶδες κ' ἔξοχο!

Εἶναι κάτι ποὺ ἀξίζει ὁμολογουμένως νὰ τὸ ζήσῃ βαθειὰ ὁ ἄνθρωπος, σὺ ποὺ καθέσαι φοβισμένος στὴ ρίζα κάποιου δέντρου καὶ—ὥσπου νὰ σταματήσῃ ἡ μεγάλη καταιγίδα, κ' ἡ γαλήνη πιὰ ν' ἀναπαύσῃ τ' ἀναστατωμένα σπλάγχνα τῆς Φύσης—ἀσύνειδα ὁμολογεῖς πίστι πρὸς τὸ δυνατό, ποὺ οἱ ἄνεμοι διηγοῦνται τὴ δόξα του.

ΚΛ. ΜΙΜΙΚΟΣ

(Φτέρη Αἰγίου)

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ἡ ἐσχάτως συσταθεῖσα Ἀναμορφωτικὴ Ὀργάνωσις Πατρῶν, ὑπείκουσα εἰς ἀνώτερα ἰδεώδη καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της νὰ ἐκλαϊκεύσῃ τὰς ὑψηλὰς ἐννοίας τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον τὰς διαλέξεις της, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ συντελέσουν κατὰ πολὺ εἰς τὴν πνευματικὴν ἐξύψωσιν τῶν συμπολιτῶν μας. Ἡ σημερινὴ διάλεξις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 11.30 πρωϊνὴν ἐν τῇ ταράτσα τοῦ Πανθέου μὲ ὁμιλητὴν τὸν θεολόγον τῆς «Ζωῆς» κ. Ἀθανάσιον Φραγκόπουλον καὶ μὲ θέμα: «Ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ αἱ ἐνστάσεις τῆς ἀπιστίας».

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ἡ Ἀγορανομικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίασιν λαβοῦσα ὑπ' ὄψει σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Πέππα σχετικῶς μὲ τὸν χάρτην ἀποξηράνσεως σταφίδος ἐχαρακτήρισεν τοῦτον ὡς εἶδος πρώτης ἀνάγκης.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐπιτροπὴ καθώρισεν ὡς ἀκολούθως τὰς τιμὰς τῶν διαφόρων εἰδῶν.

Σιμιγδάλια δραχ. χ. 15, πίτυρα ἐργοστασίου 2.80, χ. 2.95, λ. 3.15.

Ξυλάνθρακες λ. 3.50.

Πάγος ἐργοστάσια 8, πρατήρια 8 καὶ 50.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ

Εἰς τὸ χωρίον Κράλι ὁ Σωτήριος Χριστόπουλος καιροφυλακτήσας ἐκτύπησε διὰ ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν θεῖον του Ἰωάννην Σπυρόπουλον.

Μετ' ὀλίγον ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἀγησίλαος Χριστόπουλος ἐπίσης διὰ ροπάλου ἐκτύπησε τὴν σύζυγον τοῦ Σπυροπούλου Ἄνναν, τῆς ὁποίας καὶ ἔθραυσε τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Ἀκολούθως ἐπετέθη καὶ κατὰ τοῦ 10ετοῦς υἱοῦ της Κωνσταντίνου, τὸν ὁποῖον καὶ ἔδειραν ἀνηλεῶς.

Οἱ τραυματισθέντες μετεφέρθησαν εἰς τὴν κλινικὴν Μπάρλου.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΕΤΙΜΕΖΑΙΩΝ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Κ. Χ. ΡΟΥΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΧ'.

Πιστοποιοῦμεν ἅπαντες τοὺς πατριώτας οἱ ὑποσημειούμενοι, ὅτι ἀφ' ἧς ὥρας ἐδιωρίσθη παρὰ τοῦ Γεν. ἀρχηγοῦ τῆς Πελοποννήσου κ. Θεοδώρου Κολοκοτρώνη φρούραρχος τοῦ Μ. Σπηλαίου, ὁ γενναιότατος στρατηγὸς κύριος Νικόλαος Πετιμεζᾶς, δὲν ἔλειψε νὰ ἐκτελέσῃ ὅλα του τὰ χρέη, πρὸς διάσωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου καταγωγίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ καταφυγουσῶν φαμηλιῶν μ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην εὐταξίαν, μὲ τοὺς ὑπαλλήλους του καὶ μάλιστα καθ' ὃν καιρὸν εἰσέβαλεν ὁ ἐχθρὸς ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐφώρμησεν κατὰ τοῦ Μοναστηρίου, ἀλλὰ καὶ ἐν ὅλῳ τῷ διαστήματι τῆς αὐτοῦ φρουραρχίας, ἐφάνη προστάτης παντοιοτρόπως μεθ' ὅλης τῆς αὐτοῦ οἰκογενείας, καὶ τούτου χάριν ἐπευχόμεθα ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον ὅπως καὶ τοῦ λοιποῦ ἐνισχύσει αὐτὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.

Ὁ Καθηγούμενος
Παρθένιος καὶ οἱ σὺν ἐμοί

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐθνικὴν Βουλήν.

Κύριοι,

Μολονότι δὲν ἔχω ἀπάντησιν σας οὔτε εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 547 ἀναφοράν μου, ἔκρινα χρέος μου νὰ σᾶς εἰδοποιήσω τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰ ἡμέτερα. Ἀπὸ τὰ ἐσώκλειστα 17 ἔγγραφα τοῦ στρατηγοῦ Δ. Πλαπούτα καὶ τοῦ Ἰω. Θ. Κολοκοτρώνη, τὰ ὁποῖα παρακαλεῖσθε νὰ ἀναγνώσητε μὲ προσοχήν, πληροφορεῖσθε τὰ εἰς Λιβάρτζι καὶ Σοποτὸν πάρασπά των τὴν κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη πρὶν τὸ φθάσιμόν των ἀπελπισίαν καὶ τὴν μετὰ τὸ φθάσιμόν των ἐμψύχωσιν. Ἀπὸ δὲ τὰ τοῦ στρατηγοῦ Ν. Πετιμεζᾶ καὶ ὑπασπιστοῦ μου Φωτίου Χρυσανθοπούλου τὴν βλάβην ὅπου ὁ ἐχθρὸς πρὸς τὰ μέρη τοῦ Διακοπτοῦ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους καὶ τὴν ὁποίαν αὐτὸς κατὰ τὸ Σπήλαιον ἔπαθε ζημίαν. Καὶ αὐτὰ ἔτρεξαν ἄχρι τῆς χθές. Σήμερον δὲ τὸ πρωῒ ἐξημερώθη τὸ ἱππικὸν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Κατζάνας καὶ κατόπιν αὐτοῦ ἔφθασε καὶ τὸ πεζικὸν καὶ μὲ πληροφοροῦν αἱ φυλακαὶ ὅτι ἦλθον μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις. Ἀλλέως ταύτην τὴν ὥραν δὲν μὲ ἐπληροφόρησαν ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα ἂν ἔμεινε κανὲν σῶμά του κατ' ἐκεῖνα τὰ μέρη. Ἐν τοσούτῳ ὅμως διέταξα τοὺς στρατηγοὺς Βασ. Πετιμεζᾶν καὶ Π. Νοταρᾶν νὰ παράσωσι κατὰ τὰ Καλάβρυτα καὶ λαμβάνω καθαρωτέρας πληροφορίας. Θέλω διατάξει τὰ εἰκότα τὸν Κολιόπουλον καὶ Γενναῖον, ἐγὼ δὲ (ἂν δὲν ἀφήσῃ δυνάμεις ὀπίσω ὁ ἐχθρὸς ἢ ἂν σταθῇ εἰς Κατζάνας νὰ θερίσῃ) θέλω τραβήξει μὲ ἕνα ἱκανὸν ἀριθμὸν στρατιωτῶν πρὸς τὰ ὑποτεταγμένα μέρη Βοστίτσας, Πάτρας καὶ Καλαβρύτων διὰ νὰ μεταχειρισθῶ πρὸς αὐτὰ τὴν ἀπαιτουμένην αὐστηρότητα καὶ διὰ νὰ βάλω ἐμπρὸς ὅλους τοὺς ἄνδρας ἐνόπλους καὶ ἀόπλους. Πρὸς ἐκεῖνα δὲ τοῦ Λιβαρτζίου καὶ Νεζερῶν διέταξα τοὺς ἐκεῖ ἀπελθόντας νὰ φερθῶσιν, ὡς πρέπει καὶ ὡς ἐγὼ ἐφέρθην, πρὸς ὅσους ἐξ αὐτῶν ἕως τώρα συνέλαβον.

25η Ἰουνίου 1827 ἀπὸ τὸν Κάμπον τοῦ Φονιᾶ.

Ὁ Γεν. Ἀρχηγὸς
Θ. Κολοκοτρώνης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Πρὸς τὸν ἐξοχώτατον στρατηγὸν καὶ φρούραρχον τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου κύριον Νικόλαον Πετιμεζᾶν.

Ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων εὐγνώμων πρὸς τὸν ἐξοχώτατον αὐτάδελφόν σας κ. Βασίλειον Πετιμεζᾶν εὐγνωμονεῖ καὶ εἰς τὴν ἐξοχότητά σας διὰ τὴν ἄγρυπνον προστασίαν σας εἰς τὰ συμφέροντά των κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς ἐξοχότητός του. Τὰ ἀπὸ καρδίας ταῦτα αἰσθήματα ἐπιφορτισμένοι παρὰ τοῦ λαοῦ μας νὰ σᾶς παραστήσωμεν προσφέρομεν ταυτοχρόνως καὶ τὰς ἀπὸ μέρους μας εὐχαριστήσεις διὰ τὴν ὁποίαν ἐφυλάξατε ἄκραν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν εἰς Κέρτεζην διορισθέντες φρούραρχος τῆς ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως, καὶ σᾶς ἐπευχόμεθα ὑμᾶς κατ' ἐχθρῶν καὶ ἀθάνατον αἰῶνα.

Κέρτεζη τὴν 28 Νοεμβρίου 1827
Οἱ Δημογέροντες
τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων
(Ἕπονται 64 ὑπογραφαί)

Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν, ὅτι ὁ Νικόλαος Πετιμεζᾶς τῇ μὲν 13ῃ Ἰανουαρίου 1828 διωρίσθη ἐπιθεωρητὴς τῶν στρατοπέδων Σαλώνων καὶ Ἀμφίσσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 156 ἐγγράφου τῆς τρίτης περιόδου. Διὰ δὲ τοῦ ὑπὸ 22 Μαρτίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 201 ἐγγράφου τῆς αὐτῆς περιόδου διωρίσθη νὰ προλάβῃ τὴν ἄνευ καταγγελίας [illegible] ἀπολουμένην [illegible] τοῦ στρατοῦ. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τοῦ κατὰ τὸ Λεονταρίου ἐπαρχίας Μεγαλοπόλεως ἀγωνιζομένου Γεν. Ἀρχηγοῦ τῆς Πελοποννήσου Θ. Κολοκοτρώνη. Βραδύτερον ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τῶν κατὰ τὸν Ἀλμυρὸν καὶ τὴν Βέργαν τῆς Μάνης ἀγωνιζομένων πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἔπειτα δὲ ἀπῆλθε κατὰ τοῦ Ἰμβραὴμ καὶ ἔσωσαν ἅπαντα τὰ κινδυνεύοντα νὰ αἰχμαλωτισθῶσιν ἐκεῖ γυναικόπαιδα. Τῷ 1827 ἐξεστράτευσεν εἰς Ἀττικὴν καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς δεξιὰ χεὶρ τοῦ στρατηγοῦ Γ. Καραϊσκάκη παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Γκολφίνου, τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἀθανασίου Πετιμεζᾶ ἢ Καραμέρου καὶ τοῦ ἐξαδέλφου του Ἀνδρέα Πετιμεζᾶ, τοῦ προσκληθέντος ὡς ἐμπείρου καὶ τὴν ἰατρικὴν εἰς Σαλαμῖνα ὑπὸ τοῦ Καραϊσκάκη, ἵνα τὸν θεραπεύσῃ. Ἐπὶ κεφαλῆς τότε τῶν τε ἰδίων στρατιωτῶν καὶ τῶν γενναίων ἀνδρῶν ὁ Νικ. Πετιμεζᾶς, ἐκυρίευσεν ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου Κόχραν καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ριχάρδου Τζώρτζ, ὅστις διωρίσθη καὶ ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ ὀχυρώματα τῶν ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν Τούρκων ἐπὶ τῶν λόφων τοῦ Πειραιῶς.

Μετὰ τὴν ἐν Φαλήρῳ ἧτταν τῶν Ἑλλήνων τὴν ἐπελθοῦσαν ἐκ τῆς ἀσυνεσίας τοῦ ναυάρχου Κόχραν, ἐξ ἧς προσελήφθη καὶ ὁ θανάσιμος τραυματισμὸς τοῦ Γ. Καραϊσκάκη, ὁ Νικολ. Πετιμεζᾶς ἐπανέκαμψεν μετὰ τῶν στρατιωτῶν του εἰς Πελοπόννησον. Τότε δὲ συντελέσας εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Νεζερᾷ στρατοπέδου διεπράχθη καὶ ἐν τῷ Μεγάλῳ Σπηλαίῳ, ὅσα τὰ ἀνωτέρω ἐπίσημα ἔγγραφα ἀνομολογοῦσι καὶ περιποιοῦσιν ἀληθῶς μεγάλην τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἅπασαν τὴν οἰκογένειαν τῶν Πετιμεζαίων. Βραδύτερον ἀπέκρουσε τὸν Ἰμβραὴμ σπεύδοντα πρὸς ἅλωσιν τῶν Καλαβρύτων. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ ἐχθρὸς νὰ αἰχμαλωτίσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς γυναικόπαιδα ἔκαυσε τὴν πόλιν. Μετά τινα χρόνον οἱ Πετιμεζαῖοι οὐ μόνον ἀντέστησαν ἀποτελεσματικῶς κατὰ τοῦ μιάσματος τῆς ὑποταγῆς τῶν ἑλλήνων, ἀποσπῶντες ἐκ τῶν ταλαιπωριῶν καὶ παρακινουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ τουρκόφρονος Νενέκου, ἀλλ' ἐτιμώρησαν καὶ τινας τῶν ὑποταγέντων. Μετέσχε δὲ ὁ Νικόλαος Πετιμεζᾶς καὶ τῆς Κονταριᾶ μάχης ὡς ἀρχηγὸς ἥτις διήρκεσε δύο ὅλα ἡμερονύκτια, βραδύτερον προσέβαλε τοὺς τούρκους εἰς Τρυπιὰ καὶ Διακοφτόν.

Ὅτε δὲ ὁ ἀρχιστράτηγος Τζώρτζ ἐξεστράτευσεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἔσπευσε μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Νικόλαος καὶ συνηγωνίσθη εἰς τὰ πέριξ τοῦ Δραγαμέστου. Κυριευθείσης δὲ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων τῆς τε κώμης ἐκείνης, καὶ τῆς ὀχυρᾶς θέσεως τοῦ προφήτου Ἡλίου καὶ ἀσφαλισθέντος τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοπέδου ἐπανέκαμψεν ὁ Νικόλαος εἰς Πελοπόννησον.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Καποδιστρίου παραδοὺς εἰς χεῖρας τῆς κυβερνήσεως τὴν φρουρὰν τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου διωρίσθησαν αὐτός τε καὶ ὁ ἀδελφός του Βασίλειος ὡς καὶ ὁ Νικηταρᾶς καὶ ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης καὶ τινες ἄλλοι χιλίαρχοι ταξίαρχοι Γενικοῦ ἀρχηγοῦ διορισθέντος τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη. Τῶν μετὰ τὸν φόνον τοῦ Καποδιστρίου ἔργων ἥκιστα μετέσχον οἱ Πετιμεζαῖοι. Μετὰ δὲ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος ὁ Νικόλαος διώκησεν ἀλληλοδιαδόχως τὰς μοιραρχίας Λακωνίας, Ἀχαΐας, Φθιώτιδος καὶ Ἀργολίδος πανταχοῦ καταλιπὼν τὰς καλλίστας ἀναμνήσεις.

Πρὸ δὲ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1843 διωρίσθη ἐπιθεωρητὴς τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ἐπὶ δὲ τῆς Συνελεύσεως τοῦ 1844 ἐχρημάτισε καὶ πληρεξούσιος καὶ μετ' αὐτὴν βουλευτής.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Συνέχεια.